

Steincke: Den højtærede finansminister gav i går en oversigt over dette lovforslags forhistorie foruden over selve forslaget indhold og begrundelse. Det siger sig selv, at der på forhånd må blæse en lun vind overfor den finansminister — hans mange øvrige tiltalende egenskaber ufortalt —, som godvilligt giver afkald på statsindtægter, være sig skatter eller afgifter, specielt forlystelsesafgifter. Jeg vil da også både som medlem af biografkommissionen og som mit partis ordfører i denne sag begynde med at takke den højtærede finansminister for hans både velvillige og hurtige indstilling overfor de fremsatte ønsker om støtte til dansk filmproduktion.

Som det fremgår af lovforslaget, til hvis meget udførlige bemærkninger jeg iøvrigt kan henvise, særlig med hensyn til den danske filmproduktions stigende vanskeligheder efter den sidste krig, er det jo med dette forslag tanken at yde producenterne af danske film en fjerdedel af den forlystelsesafgift, som vedkommende film indspiller i biograferne, som et tilskud fra det offentlige, et tilskud, som synes mig i høj grad berettiget. Thi i midten af 30'erne kunne udgifterne ved indspilningen af en dansk gennemsnitsfilm sættes til 125 000—150 000 kr., hvilket betød, at der var balance, når den blev set af et publikum på 400 000—500 000; men de tilsvarende udgifter ligger nu på mellem 300 000 og 375 000 kr. Da indtjeningsmulighederne ikke er steget tilsvarende, idet filmslejen beregnes procentuelt af biografernes billetindtægter, og da billetpriserne ikke er undergået væsentlige forandringer, navnlig ikke i forhold til udgifternes stigning, skal i øjeblikket en dansk spillefilm for blot at undgå tab ses af over 1 million mennesker. Risikoen ved at optage danske film er herefter blevet så betydelig, den fornødne margin for et utilstrækkeligt publikumsbesøg så ringe, at det i virkeligheden er forbundet med store vanskeligheder at skaffe driftskapital til filmsfremstilling.

Det er jo ganske vist rigtigt, at dansk filmproduktion i forvejen modtager en væsentlig støtte, først gennem adgangen til producentbiografbevillinger, der er fritaget for bevillingsafgift til filmsfonden; men til gengæld kræves der så også, at bevillingshaveren årligt skal fremstille 3 à 4 kulturelt og kunstnerisk værdifulde film. Endvidere ydes der produktionen støtte gennem en skønsmæssig fritagelse for forlystelsesafgiften af film, der er af særlig videnskabelig eller folkeoplysende karakter, og endelig bliver der af filmsfondens midler ydet til-

skud omend i begrænset omfang til de egentlige spillefilm, for så vidt disse er af særlig kunstnerisk og kulturelt værdifuld karakter. Der vil formentlig fra alle sider være enighed om, at denne hidtidige praksis efter sit formål bør opretholdes, selvom dette forslag vedtages, kun at der naturligvis og forhåbentlig i så fald ikke bliver brug for den samme støtte som nu.

Derimod er der et område, på hvilket der ikke var enighed i kommissionen. Som bekendt er der efter den ved loven af 12. juni 1946 pr. 1. august samme år stedfundne forhøjelse af forlystelsesafgiften for filmsforevisninger fra 40 til 60 pct. af nettobilletprisen årligt af staten blevet stillet et beløb af 500 000 kr. til rådighed for undervisningsministeriet til understøttelse af kulturelt og kunstnerisk værdifulde film. Dette beløb mener et flertal indenfor biografkommissionen kan bortfalde ved dette lovforslags gennemførelse, medens et mindretal ønsker denne årlige bevilling opretholdt, selvom ordningen oprindelig nærmest var tænkt som en slags midlertidig nødordning. Den højtærede finansminister har naturligvis nok sluttet sig til flertallet, men synes dog efter udtalelserne i sin fremsættelsestale ikke utilbøjelig til at drøfte dette spørgsmål nærmere i et udvalg.

Idet jeg da på mit partis vegne skal anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling, vil jeg tillade mig senere at foreslå, at forslaget henvises til en forhåbentlig kort udvalgsbehandling.

H. C. Andersen: Ved fremsættelsen af dette lovforslag udtalte den højtærede minister, at han gerne så forslaget gennemført hurtigt her i tinget. Mit parti kan medvirke til, at den højtærede minister får dette ønske opfyldt.

Forslaget er i nøje overensstemmelse med, hvad flertallet i biografkommissionen er enedes om og anser for nødvendigt, således som forholdene ligger for dansk filmproduktion i øjeblikket. Jeg kan godt tænke mig, at nogle forbavs over, at forslaget går ud på at yde støtte til dansk filmproduktion. Man har jo i almindelighed vænnet sig til den tanke, at de, som på den ene eller den anden måde har med film at gøre, egentlig er inde på den sikre, behagelige vej til velstand, uden at der skal løbes nogen større økonomisk risiko. Det er imidlertid en fejltagelse, hvad filmproduktion angår, og forresten også hvad udøvelse af biografneri i almindelighed angår. Jeg tænker, at fremtiden vil vise os adskillige, som kæmper en hård kamp for